

عنوان مقاله:

اثرات استفاده از افزودنی های متفاوت بر متابولیت های خون، قابلیت هضم مواد مغذی و عملکرد تولیدی گاوهای شیری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشهای تولیدات دامی، دوره 10، شماره 23 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسندگان:

مسعود دیدارخواه - Department of Agriculture, University of Birjand, Birjand, Iran

هادی سریر - Department of Animal Sciences, Faculty of Agriculture, Birjand University, Birjand, Iran

موسی وطن دوست - Department of Agriculture, Payame Noor University, PO BOX ۱۹۳۹۵-۳۶۹۷, Tehran, IRAN

خلاصه مقاله:

هدف از این آزمایش اثرات مصرف مکمل های افزودنی پروبیوتیکی و پری بیوتیکی در جیره گاوهای شیری، بر عملکرد کمی و کیفی تولید شیر، مصرف خوراک، قابلیت هضم مواد مغذی و فراسنجه های خون بود. تعداد ۴۰ راس گاو شیری نژاد هلشتاین با تولید شیر روزانه ± 5 کیلوگرم و وزن اولیه 40 ± 700 کیلوگرم در چهار گروه در قالب طرح کاملاً تصادفی قرار گرفتند. تیمارهای آزمایشی به ترتیب شامل: ۱- گروه شاهد (جیره پایه)، ۲- گروه پروبیوتیک (جیره پایه + چهار گرم پروبیوتیک به ازای هر راس در روز)، ۳- گروه پری بیوتیک (جیره پایه + ۱۴ گرم پری بیوتیک به ازای هر راس در روز)، ۴- گروه سین بیوتیک (جیره پایه + چهار گرم پروبیوتیک + ۱۴ گرم پری بیوتیک به ازای هر راس در روز) بود. مقدار خوراک مصرفی هر گاو در کل دوره ثبت شد. جهت تعیین ترکیبات شیر، هفته ای دو مرتبه از شیر هر وعده شیردوشی شده، نمونه برداشته شد و ترکیبات شیر (درصد چربی، پروتئین، لاکتوز و مواد جامد بدون چربی) اندازه گیری شد. مدفوع در هفت روز آخر آزمایش برای تعیین قابلیت هضم جمع آوری شد. نمونه های خون ساعت ۹.۰۰ صبح (دو ساعت بعد از خوراک دهی صبح) در هفته پایانی آزمایش از گاوها برای تعیین غلظت کلسترول، گلوکز، تری گلیسرید، پروتئین کل و آلبومین با استفاده از لوله های تحت خلا دارای ماده ضد انعقاد از سیاهرگ گردنی و داج گرفته شد. چهار ساعت پس از خوراک دهی صبح مایع شکمبه گرفته شد و بلافاصله pH آن تعیین گردید. نتایج آزمایش نشان داد مقدار تولید شیر خام روزانه و میزان چربی افزایش پیدا کرد و اختلاف معنی داری با گروه شاهد (جیره پایه بدون افزودنی) داشت ($p < 0.05$). نتایج مربوط به میانگین ماده خشک مصرفی نشان داد که هیچ گونه اختلاف معنی داری بین جیره های مختلف وجود نداشت. بیشترین ضریب قابلیت هضم ماده خشک، چربی و ماده آلی مربوط به گروهی بود که پروبیوتیک مصرف کرده بودند و با سایر گروه ها اختلاف معنی داری داشت ($p < 0.05$). غلظت گلوکز پلاسما با افزایش مقدار پروبیوتیک افزایش پیدا کرد، بطوری که باعث کاهش معنی داری در گروه شاهد در مقایسه با سایر جیره ها شد ($p < 0.05$). با مصرف پروبیوتیک مقدار pH مایع شکمبه دام های آزمایشی تغییر نکرد و هیچ گونه اختلاف معنی داری با سایر تیمارها نداشت ($p > 0.05$).

کلمات کلیدی:

Additives, Performance, Probiotics, Ruminants, مکمل های افزودنی، پرو بیوتیک،

نسخوارکنندگان، عملکرد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1275082>

